

ро же да ти се моли, да ми обявишь сичко и за тебе, и, като сосъ мои уста, да ти рече, здравствуй, и обичай искренно

Обычающаго те пріятеля,
Іяковъ Ілієвичъ, С.

На истый-а подлогъ.

Еда ли ме забораваи вещь со всѣмъ; или имашь клетва да ми не пишешь; Да не си боленъ; Що є причина-та, зацо толку време не ми писувашь нищо; Не знаєшь ли, сосъ колико наслажденіє прочитамъ азъ твои-те писма, и колко обичамъ да научавамъ нещю ново отъ тебе; две причины азъ нахождамъ на долго-то твоє молчаніє. Или си боленъ, и ако є това, обяви ми го чрезъ друга рука, и извади ме отъ това попеченіє, или є истина-ло твоє-то пріятелство: Но азъ не знамъ да самъ те опечалилъ нещю, или да самъ пренебрегль должности-те на пріятелство-то. Колко прочее по малко можемъ да разумѣемъ молчаніє-то ти, толко по много те молимъ да ме освободишь отъ това сумнѣніє, и да ми обявишь вкратцъ, да се именувамъ ли и въ слѣдующее

т в о й

Вѣрный пріятель.
Іордаки Іоанновичъ.

На истый-а подлогъ.

Отъ давна не самъ пріялъ некое твоє писмо. Немамъ, ще речешь, що да ти пишемъ.